

«**Gran Partita**» er det noe mystiske navnet på en serenade for 13 instrumenter av Wolfgang Amadeus Mozart. Navnet er ikke Mozarts og er uansett feilstavet, men har blitt hengende ved verket for ettertiden. Selve navnet «serenade» ble på den tiden ofte brukt på musikk av enklere karakter, gjerne skrevet for spesielle anledninger som bryllup etc. og fremført av blåsere utendørs. Bortsett fra blåserbesetningen er Gran Partita imidlertid ingen typisk serenade, verken i dybde eller lengde. Med sine syv satser og henimot en times spilletid er den er blant Mozarts vektigste og vakreste komposisjoner. Hvilken anledning han skrev den til vet ingen, men siden den er datert til ca 1782 (det året han giftet seg med sin Constanze) er det tillatt å spekulere på om det er hans egen bryllupsmusikk vi hører her. I den versjonen vi fremfører nøyer vi oss med fire av de syv satsene, slik den også ble fremført ved den første konserten vi har dokumentasjon fra, i 1784.